

παλαιών σύμβολον τοῦ Βυζαντίου. Ἐπὶ τοῦ θέματος τούτου συνέταξε πολλοῦ ἀξιωθήν
ὅ ἐν τῷ πανεπιστημίῳ Κοπεγχάγης καθηγητής τῆς ἴστορίας κ. Σχέρν. Δικυρισθήτων τὴν ὑπόθεσιν, παρατηρεῖ ἐν πρώτοις, ὅτι οἱ Τούρκοι οὐδέποτε οὐδαμῶς ἐπεδίεζαντο σεβασμὸν πρὸς τὴν ἐλληνικὴν ἀρχαιότητα, κατέστρεψαν δὲ βανδαλικῶς τὰ καλλιτεχνικὰ μνημεῖα τῶν τε ἀρχαίων καὶ τῶν μέτων αἰώνων. Ὑπάρχει βεβαίως περίπτωσις, ἐμπεδοῦσα διπωσδήποτε τὴν ὑπόθεσιν ἐκείνην, ἡ ἔξις. Πιετὲς θιασώτης τοῦ τελευταίου τῶν Παλαιολόγων ἦτο δὲ βενετὸς εὑπατρίδης Νικόλαος Βάρθορος, γενναῖος πρὸς τοὺς μαχητὰς Μωάνεθ τοῦ Β' ἀγωνισάμενος, καταλιπὼν δὲ μακρὰν ἔκθεσιν περὶ τῆς ἀμύνης τῆς πόλεως. Ὁ βενετὸς ἴστοριογράφος, περιγράφων τὴν μηνὶ μαΐῳ 1453 γυκτεριγῆν ἐπίθεσιν τῶν Τούρκων, μνημονεύει προφητείας, ἡτις ὑπὸ τούτου μὲν ἀναφέρεται εἰς τὸν μέγαν Κωνσταντίνον, κατὰ μείζονα δὲ πιθανότητα ἔλαβε τὴν ἀρχήν της ἐκ τυνος ἐπεισοδίου, ὅτε τὸ Βυζάντιον ἐποικιωκεῖτο ὑπὸ τοῦ Φιλίππου Μακεδόνος. Κατὰ τὴν προφητείαν, ἡ Κωνσταντινούπολις δὲν θὰ ἥλιπετο ὑπὸ τῶν πολεμῶν, ἐφ' ὅσον δὲν ἀνέτελλεν εἰς τὸν δρῖζοντα τοσούτον ἐσκοτισμένη ἡ πλησιφάτης σελήνη, ὥστε νὰ γείνῃ δρατὸς μάνον δημιουργίας δίσκος αὐτῆς. Ἀλλὰ καὶ ἔξι ἀλλων πολλῶν τεκμηρίων καὶ ἐκ τῶν ἀστρολεστάτων ὑπολογισμῶν τοῦ Δανοῦ ἀστρονόμου Σιελλερούπηνάρχει ἀναμφισθήτητον, ὅτι τῇ γυντὶ τῆς 22—23 μαΐου 1453, ὅτε ἔκλω ἡ Κωνσταντινούπολις, συνέβη ἔκλειψις σελήνης, ὑπὸ ἀλλων μὲν ἐπὶ μακρὸν χρόνον ἀγνοοθεῖσα, ὑπὸ δὲ τοῦ Μορδμάν καὶ ἀλλων διαμφισθήτητος. Ἡ διάγησις τοῦ Βαρθόρου, συμφωνούσα πληρέστατα πρὸς τὰ ἔξχρόνεντα τῶν ἀστρονομικῶν ὑπολογισμῶν, ἔτι μᾶλλον φάνεται ἀξιόπιστος, διπόταν λέγη, ὅτι ἐμβρόντητοι ἔμειναν ἐπὶ τῇ ἔκλειψι τῆς σελήνης οἱ Ἐλληνες, ἔκαλοι δὲ ὑπὸ χαρᾶς οἱ Τούρκοι, ἐκλαβόντες αὐτὴν οἰωνὸν τῆς προσεχοῦς νίκης των. Οὐδαμῶς λοιπὸν παράδοξον τῇ ἀληθείᾳ θὰ ἦτο, ἂν οἱ Τούρκοι, ἔξ εὐγνωμοσύνης καὶ τῆς ἐπὶ τῷ θριάμβῳ χαρᾶς δρμῶμενοι, προσελάμβανον εἰς τὰ πολεμία καὶ ἔθνικὰ αὐτῶν σύμβολα τὴν κατὰ τὸ ἡμίσυο σκοτισθεῖσαν σελήνην. Ἀλλ' ὁ κ. Σχέρν εὐλόγως διατείνεται, ὅτι ή τοιρικὴ ἡμισέληνος οὐδὲν κοινὸν ἔχει πρὸς τὸ προκυνηγούσιθεν ἐπεισοδίον, διὰ τὸν ἀπλοῦν λόγον, ὅτι ἡτο σύμβολον τῶν Ὀσμάνων Τούρκων, πρὸς οὗτοι καταλύσωσι τὸ βυζαντινὸν κράτος, καὶ δὴ καὶ πρὸς ὑπερβόσι τὰ τῆς Ἀσίας ὅρια. Οἱ σουλτάνος Ὀρχάν (1326—1360) προσήλωσεν ἀργυρᾶν ἡμισέληνον εἰς τὴν ἐρυθρὰν σημαίαν, ἵνα ἐδωρήσατο τοῖς στρατοῖς αὐτοῦ καὶ μάλιστα τοῖς Γεννιτσάροις. Πολλῷ δὲ πρότερον τοῦ Ὀρχάν, ὁ σουλτάνος Μωάνεθ Τεκές (1192—1200) ἐλόσμησε δημιουργήν τὴν σκηνήν του, ὅτε ἤρχε τῶν Τούρκων τοῦ Χουκέσμη,

ῶν τὸ βασίλειον εἶχεν ἰδρυθῆ ἐπὶ τῶν ἐρειπών τοῦ βασιλείου τῶν Σελευκίων. Ἐάν οὕτως ἔχει τὸ πρᾶγμα, ζήτημα ἀναφύεται, πόθεν ἔλαβον οἱ Τούρκοι τὴν ἡμισέληνον; Οἱ ἀναλογιζόμενος διπόσον σενδῆς συγδέονται τὰ ἥπη καὶ ἔθιμα πάντων τῶν μωανεθανικῶν φύλων μετὰ τοῦ θρησκεύματος αὐτῶν, θὰ ἀνεζήτε τὴν γένεσιν τοῦ συγβόλου ἐν αὐτῷ τῷ Ἰσλάμ. Ἄλλ' ἐπειδὴ τὸ Ἰσλάμ εἶναι ἡτητὴ διαμαρτυρηθεῖσα κατὰ τοῦ Σελευκίου καὶ τῆς ἀστερολατρείας του, ἀπίθανον φάνεται, ὅτι δὲ Μωάνεθ ἔδωκε τοῖς ὀπεδοῖς του σύμβολον ἐν τῶν οὐρανίων σωμάτων, ἀφ' οὗ αὐτὸς τοὺς ἐδίδαξε «νὰ μὴ κλίνωσι γόνυ μήτε πρὸ τοῦ ἥλιου, μήτε πρὸ τῆς σελήνης, ἀλλὰ πρὸ τοῦ ὀηλιούργησαντος ἀμφιτερα Θεοῦ», καὶ ἀφ' οὗ τὸ «σαντατάκι σερίρ» ἦτο ἡ τοῦ Προφήτου ιερὰ σημαία οὐδὲμινά φέρει ἡμισέληνον. Οἱ Τούρκοι, πρὸς προσέλθωτιν εἰς τὸ Ἰσλάμ, δίλιγον ἡ οὐδὲν κατὰ τὴν θρησκείαν διέφερον τῶν ἀλλων λαῶν τῆς ἀλταϊκῆς φυλῆς, Τουγκουσίων, Μεγγόλων, Σαμογετῶν, Φίνων κ.λ. ὡμολόγουν δὲ τὰς ἀρχὰς τοῦ ἐν τῇ βορείω Ασίᾳ εὑρέως διαμεδουμένου Σχαμανισμοῦ. Αὐτὸς δὲ Τσιγκής Χάν, δὲ ἀμάρατας περὶ τὴν λῆξιν τοῦ 12 αἰώνος, δὲν ἦτο μωανεθανός. Οπαδὸς τοῦ Προφήτου ἐγένετο μάλις δὲ γγονος ἐκείνου καὶ πλεῖστα ἀλλα τῶν διμορφών στιφῶν, μεθ' ὃν διαμάχης ἦγετον τῷ 1200 ἐξεπόρθησε τὸ μέγα τοικὸν τεῖχος καὶ ἔδωσε τὸ βασίλειον τῶν Μογγόλων πρὸς βορρᾶν τῆς Σινικῆς. Ο τὰ κατορθώματα τούτου ἴστορήσας σύγχρονος Μεγκούνγκ ἐκ Σινικῆς δικαζεῖται, ὅτι ἡ μεγάλη τῶν Τατάρων πολεμικὴ σημαία εἶχεν ἐνένεα λευκοτάτας ἴππων οὐράς καὶ τὴν ἡμισέληνον, ἡτις διὰ τοῦτο οὔτε ἐλληνικὴ εἴνε, οὔτε ἀριβικὴ, ἀλλ' ἀλταϊκή. Ἀλταϊκὴ ὡσαύτως εἶναι πολλὰ ἔθιμα καὶ παραδότες Τούρκων καὶ Τατάρων τῆς νοτίου Ρωσίας καὶ Τουρκίας, οὐδὲν κοινὸν ἔχοντα πρὸς τὸ Ἰσλάμ· λ. χ. αἱ ἐκτάσεις, αἱ χειρονομίαι καὶ οἱ κραγμοὶ τῶν δεօρίτιδων, ἡ μαλάκυνσις ὡμοῦ κρέκτος μπὸ τὰ ἐφίππια, ἡ σφραγὴ τοῦ βασιλικοῦ ἴππου ἄμα τὴν τελευτὴν τοῦ σουλτάνου, ἡ πρόσληψις κυνηρίων εἰς φυλακὴν τῶν σκηνῶν, αἱ περιγνηταὶ πυραμίδες ἐπὶ τῶν κεφαλῶν τῶν φούνεομένων πολεμίων κ.λ.

Π. ΕΦΗΜΕΡΙΣ «ΦΙΓΑΡΩ»

Κατὰ τὸν δημοσιευθέντα ἐσχάτως ἀπολογεῖσθων τῆς γνωστῆς ἐφημερίδος τῶν Παρισίων «Φιγαρώ», αἱ εἰσπράξεις τῆς ἐφημερίδος ταύτης, διὰ τὸ ἔτος 1880, ἀνηλθον εἰς φρ. 5,919,000, τὰ δὲ ἔξοδα εἰς φρ. 3,614,000, εἰς τοὺς μετόχους δ' αὐτῆς διενεμήθη τὸ καθαρὸν κέρδος φράγ. 2,305,000. Εν τῶν ἔσδωμων, φρ. 2,116,000 πρόκυψεν ἐκ συνδρομῶν, φρ. 2,178,000 ἐκ πωλήσεως φύλων καὶ φρ. 1,625,000 ἐξ εἰδοποιήσεων. Κατὰ τὸ 1880 τὸ «Φιγαρώ» ἐδιπλάνησε: φρ. 1,889,000 διὰ χάρτην, τυπωτικὰ καὶ φόρον, φρ.

38,000 δι' ἔξοδα τανιών, φρ. 362,000 διὰ ταχυδρομικά, φρ. 485,000 διὰ σύνταξιν, φρ. 257,000 διὰ μισθοδοσίαν μπαλλήλων διειπεραιώσεως κλ. φρ. 580,000 διὰ διάφορα ἔξοδα. Κατά μέσον δρον τὸ «Φιγκρώ» δημοσιεύει καθ' ἑκάστην 78,000 φύλλα.

Ω.

ΔΑΝΕΙΟΝ ΗΝΕΥΜΑ

Δικηγόρος τις ἐπόρκειτο νὰ μπερχσπισθῇ κι-
βὴηλοποιῶν. Τὸ ἔγκλημα ἦτο σοβαρὸν καὶ αὐτα-
πόδεικτον.

— Μὰ πῶς, λέγει εἰς τὸν πελάτην του, κα-
τῆτητησες ἔως εἰς αὐτὸν τὸν βαθμὸν, νὰ κάνῃς
κιδόηλα νομίσματα;

— *Α, κύριε, λέγει δὲ κατηγορούμενος, δὲν εἰ-
ζεύρεις πόσον εὔκολον εἶναι κατ' αὐτὸν τὸν τρό-
πων νὰ ἀποκτήσῃς τις τὰ γηνήτια;

*
Ἐγάτως ἐν Νέα Υόρκη συνάθροισις πιστῶν
ὑπηρχεν ἐν τις πρεσβυτερικῶν υψώ, δὲ οὐτερές,
ἀφοῦ πρῶτον ἐπεκαλέσθη τὴν ἐλεημοσύνην τῶν
παρεστώτων, ἔδωε τὸν πῖλόν του ἵνα περιφέρω-
σιν αὐτὸν πρὸς σύνταξιν τῶν προσφορῶν.

Ο πῖλος, ἀφοῦ ἔλαμψ τὸν γύρον ὅλον τοῦ ναοῦ,
ἐπιστρέψεις εἰς τὸν θερέτρον, χώρις νὰ περιέχῃ δειολόν.

Τότε οὗτος ἀναστρέψων αὐτὸν ἐπὶ τῆς τραπέ-
ζης, ὅπως δεῖξῃ δὲν δὲν περιέχει τίποτε, ἀναφω-
νεῖ μετὰ ζέτεως.

— Σὲ εὐχαριστῶ, Θεέ μου, δὲν μοῦ ἔφύλαξες
τὸ καπέλο μου, ἀφοῦ ἐπέβησεν ἀπὸ τὰ χέρια το-
αὐτῆς διμηγύρεως.

*
Κουρεύεις τις ἔκαμψε τὴν ἔξης παρατήρησιν περὶ
τῶν πελατῶν του:

Εἰς τὰ σαράντα τὰ γέναια τῶν περιτσοτέρων
ἔχουν χρῶμα ὡσὰν ἀλατοπίπερο, εἰς τὰ πενήντα,
ὡσὰν ἄλας καθαρὸν· εἰς τὰ ἔξηντα πολλῶν γίνον-
ται πάλιν καθαρώτατα μαῦρα.

ΑΛΗΘΕΙΑΙ

Ποίαν νὰ τάμη τις τοῦ βίου τρίβον; Ἐν μὲν
τῇ πολιτείᾳ διενέζεις καὶ πράξεις χαλεπαῖ· ἐν
οἴκῳ δὲ φροντίδες, ἐν ἀγροῖς δὲ ὕδρως καὶ κάμπι-
τος· ἐν θαλάσσῃ τρόμος, ἐν δὲ τῇ ξενιτείᾳ, ἐν
μὲν ἔχης τι, φόβος, ἀν δὲ ἀπορίας, θλῖψις καὶ στε-
νοχωρία. "Ἔγγαμος εἴσαι; πόσαι φροντίδες καὶ
μέριμναι! Εἴσαι ἄγαμος; Ήταν ζῆς ἐρημίκη. Τὰ
τέκνα, πόνοι· ἐλλιπής δὲ πατερός. Καὶ λοιπὸν
προτιμότερον θάντο ἢ νὰ μὴ γεννηθῇ τις ἢ γεν-
νώμενος αὐτίκα νὰ ἀποθνήσκῃ. (Ποσείδιππος).

*Απάντησις.

Παντοίαν τοῦ βίου τάμε τρίβον. Ἐν μὲν τῇ
πολιτείᾳ δόξα καὶ πράξεις γενναιοῖ· ἐν τῷ οἰκῳ
ἀνάπτωσις, ἐν δὲ ἀγροῖς φύσεως χάροις· ἐν τῇ θα-
λάσσῃ κέρδος, ἐν δὲ τῇ ξενιτείᾳ, ἀν μὲν ἔχης τι,
τιμή· ἀν δὲ ἀπορίας, οὐδὲ εἰς γνωσθῆται τοῦτο. Εἴσαι
ἔγγαμος; ἔχεις οἰκον ἀριστον· ἀν δὲ ἄγαμος,

Ζῆς ἔτι ἐλαφρότερον. Τὰ τέκνα χαρά· ἀφοροντις δ'
δὲ ἀπαις βίος. Η νεότης δώμη καὶ σφρίγος· σεβά-
σμιον δὲ πάλιν τὸ πολιθὸν γῆρας. Δὲν θὰ ἦτο
λοιπὸν προτιμότερον νὰ μὴ γεννηθῇ τις, ἢ νὰ ἀ-
ποθάνῃ γεννώμενος. Πάντα τοῦ βίου εἰναι εὐχάρι-
στα. (Μητρόδαρος).

ΣΗΜΕΙΩΣΕΙΣ

— Πρὸ τινος χρόνου ἀπεβίωσεν ἐν Wakefield
τῆς Σκωτίας δ. Μάρκος Φίρθ, διευθυντὴς ἐνὸς τῶν
μεγίστων μαχαιροποιείων ἐν Σκωτίᾳ. Ο φι-
λανθρωπότερος οὗτος τῶν νεωτέρων χρόνων ἀ-
νὴρ, ἐφάμιλλος πολλῶν ἄλλων, κατέλιπε περιου-
σίαν ἐνὸς ἐκατομμυρίου λιρῶν στερλινῶν. Ἔγεν-
νθή ἐν Sheffield τῷ 1817· εἰργάσθη τὸ πρώτον
ὅς ἀπλοὺς ἐργάτης παρά τινι μαχαιροποιῷ τῆς
πόλεως ταύτης, ἔπειτα δὲ αὐτὸς οὗτος ἔδωσεν
ἐργοστάσιον καὶ ἐσχημάτισε μετά τινα ἔπη ση-
μαντικὴν περιουσίαν. Ἐξελέγθη ὑπὸ τῶν συμπο-
λετῶν του δῆμαρχος τῆς πόλεως Sheffield καὶ
ἀρχηγὸς τῆς συντεγμής τῶν μαχαιροποιῶν· τοῦτο
τὸ δεύτερον ἀξιώματα θεωρεῖται ὡς ἡ μεγίστη τῶν
τιμῶν, ἡ δυναμένην νὰ ἀποδοθῇ εἰς τινα, διότι δ'
ἀρχηγὸς τῶν μαχαιροποιῶν ὑποδέχεται ἐκάστοτε
τὸν ἡγεμόνα ἐργόμενον εἰς ἐπίσκεψιν τῆς πλου-
σίας πόλεως, ἡς ἡ φήμη εἶναι παγκόσμιας ὡς πρὸς
τὴν κατασκευὴν τῶν κοπτερῶν ἐργαλείων.

Πολλάκις δ. Μάρκος Φίρθ δώμίλει περὶ τῶν ἀ-
γώνων, οὓς ὑπέστη ἐν ἀρχῇ τοῦ σταδίου του. Ἡρ-
χισα, ἔλεγεν, ἐκ τοῦ ἀπολύτως ἀναγκαίου ἐφο-
δίου καὶ διὰ κοπιώδους ἐργασίας. Διὰ τὰς τά-
ξεως καὶ τῆς οἰκονομίας ἐπέτυχον. Ο πρῶτος
κανὼν τοῦ βίου μου ἦτο νὰ ἐπιτελῶ μόνος τὰ
πάντα καὶ νὰ ἀρχίσω τὴν ἐργασίαν μου ἐν τέταρ-
τον τῆς ὥρας πρὸ τῶν ἄλλων. Αὐτὸν τέταρτον
τῆς ὥρας καθ' δὲ προηγούμενην ἦτο τὸ σπέρμα τῆς
χυσῆς συγκομιδῆς, ήτο ἀπεκρύμισα».

Διές ἐλεγχθεὶς ὡς ὑποψήφιος εἰς τὴν Βουλὴν
τῶν κοινοτήτων, ἀπεποιήθη, ἐπιθυμῶν νὰ ἀρε-
ρωθῇ δλοιδύμως εἰς τὸ ἔγχον, οὐτεινος ἀρχὴν ἐποίή-
σατο, τοῦ νὰ ἐπιτηδῇ τὰ δύτικὰ συμφέροντα τῶν
ἐργαζομένων ἐν τῷ ἔργῳ οπτασίω μάτου.

Ἐν τοῖς ἰδιόμασιν, ἀτινα ἡ πόλις Sheffield
ἐπιδεικνύει ἐκ τῆς μεγαλοδωρίας τοῦ Μάρκου
Φίρθ, εἶναι καταστηματα ἐν ἣ δικαστοι νέοι ἐπιται-
δεύονται ἐντελῶς καὶ ἐν ἣ οἱ κάτοικοι παρευρί-
σκονται εἰς ἐπιστημονικὰς ἀκροάσεις, γνωμένας
ἐν εὐρυχώρῳ αἵθουσῃ τοῦ καταστήματος, περι-
λαμβανούσῃ ὑπὲρ τοὺς 600 ἀκροτάς. Έκτισεν
δωσαύτως ἐν Raumoort γηροκομεῖον, ὃπου οἱ πτω-
χοὶ εὑρίσκουσι στέγην, θέρμανσιν, φωτισμὸν, καὶ
λαμβάνουσιν οἱ μὲν ἔγγαμοι 10 σελίνιν καθ' ἑ-
δομαδά, οἱ δὲ ἄγαμοι 7. Όσαυτως κατεσκεύασ-
το μέγαν δημόσιον κηπον, ὃπου οἱ ἐργάται τοῦ
Sheffield ἔχονται τὸ ἑσπέρας πρὸς ἀνάπτυξιν.
Τέλος δὲ ἔργως τὴν Σχολὴν τοῦ Φίρθ, πρὸ τι-
νων μηνῶν ἐγκαινιασθεῖσαν, ὃπου οἱ μαθηταὶ